

[C. J. F. Sven.]
tillagt den højtærede Minister og hans Parti en saadan Tendens. Ganske vist har den højtærede Minister selv været noget ude om det, idet de Bemærkninger, der ledsager dette Lovforslag, paa en noget uheldig Maade synes at give det Indtryk, at dette Lovforslags Fremsættelse væsentlig skyldes det, at der umiddelbart efter, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse var ophævet, var et særlig stærkt Tilløb til Hjelpekasserne, og at der af disse blev ydet ikke uvæsentlige Beløb. Nu er disse Bemærkninger i øvrigt affattet paa en særdeles indviklet Maade; jeg skulde næsten tro, at man i Indenrigsministeriet for en Gangs Skyld har søgt Hjælp i Skattedepartementet, der jo hidtil har haft Rekorden i Retning af at skrive noget, der var saa indviklet og saa uforstaaeligt som overhovedet muligt. Men jeg tror dog nærmest, det har været en Ubehændighed, at dette Moment er draget saa stærkt frem i Bemærkningerne til Lovforslaget. Forholdet med Hensyn til en Revision af Hjelpekasseloven ligger noget anderledes. Den gældende Hjelpekasselov stammer jo fra 1913; og i vor Tid slides der haardt paa Love. Den har altsaa allerede nu 15 Aar paa Bågen, hvilket er en respektabel Alder for en Lov, og det er derfor ikke urimeligt, at man skrider til en Revision af Bestemmelser, der har haft Gyldighed saa længe og saaledes paa forskellig Maade kan have faaet et noget andet Udseende, eller hvis Forudsætninger i hvert Fald er ændret i en ikke uvæsentlig Grad. Lad mig saaledes nævne, at den sociale Udbygning siden 1913 er videreført paa forskellige Omraader, og at man har haft Lejlighed til at se, hvorledes Hjelpekasserne har praktiseret den gældende Lov. Det er derfor i sig selv uhyre rimeligt, at man, naar Lejlighed gives, skrider til en Revision af Loven.

Jeg maa straks sige paa mit Partis Vegne, at vi nærer en ikke ringe Sympati overfor den Hjælp, der gives fra Hjelpekasserne. Hjelpekasserne udfylder i den sociale Lovgivning en særlig tiltalende Virksomhed, idet de er en Slags Stødpude, et Opsamlingssted for de Personer, der i øvrigt ikke kan hjælpes ved den sociale Lovgivning, Folk, som hidtil socialt har været saa højt oppe, at de ikke har kunnet faa Del i de forskellige sociale Goder, eller

Folk, der hidtil har holdt sig fri for Trang dertil, men som ikke længere er i Stand dertil, og som man derfor maa have den største Sympati for, at der kan ydes Hjælp til. Jeg kan derfor ogsaa forsikre, at en hæsblæsende Lovgivning, der vil give Hjelpekasserne Dødsstødet eller i hvert Fald trykke dem saa langt ned, at de ikke kan røgte den Opgave, de hidtil har haft: midlertidig at hjælpe Folk, som uforskyldt er kommet i Trang, ikke vil kunne finde Tilslutning fra vor Side. Noget andet er, at Hjelpekasseloven, som jeg allerede har sagt, og som jeg gentager, utvivlsomt paa adskillige Punkter kan trænge til en Revision. Imidlertid er det et Spørgsmaal, om Tidspunktet er særlig heldigt valgt. Jeg maa sige, at den højtærede Minister viser sig i Besiddelse af en hartad utrolig Optimisme, naar han i dette Lovforslag forudsætter, at Loven kan træde i Kraft den 1. April dette Aar. Vi har i Dag den 26. Marts, og det skulde altsaa lykkes os i Løbet af fem Dage at faa Loven behandlet i begge Ting og stadfæstet af Kongen. Jeg tror, at for det første er det uheldigt at undergive en Lov af denne Art en Hastværksbehandling, det kan være slemt nok med adskillige andre Love, men denne Lov er vistnok i særlig Grad egnet til at blive tygget forsvarligt igennem; for det andet er der, som jeg sagde, Tidspunktet. Vi er utvivlsomt for Hjelpekasserne i en Overgangsperiode, det maa vi da haabe, jeg tør ogsaa gaa ud fra, Regeringen selv mener, det er en Overgangsperiode, en Overgangsperiode, vi fra vor Side forudsaa, som den højtærede Regering i mindre Grad forudsaa, men som man nu paa forskellig Maade har maattet erkende er indtraadt, efter at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er hørt op. At Hjelpekassernes Udgifter er steget, ikke mindst siden 1. Oktober, kan derfor ikke forundre nogen, det har i hvert Tilfælde ikke forundret os.

Om nu Hjelpekasserne har været for imødekommende med Hensyn til at yde Understøttelse efter den nævnte Dato, tør jeg ikke med afgjort Sikkerhed sige. Man maa huske paa, at det Antal Personer, der omfattes af Hjelpekasseunderstøttelsen, har været meget stort, de Beløb, der udbetales, drejer sig ogsaa om store Summer. Endvidere maa man huske paa, at Hjelpekas-